

programes, han de tenir present l'estat actual de l'Ordre Tercera que, concretantnos a Catalunya, está, per una part, molt lluny d'haver alcanstat una complerta organisió i educació que la converteixin, com moltes del extranjer, en una veritable forsa social; pero tampoch pot dirse, per altra banda, que estigui tot per fer, que signi un cadáver, que falti el número, l'entusiasme, ni tampoch un principi, un verdader ensaig de orientació cap al treball positiu, cap a l'obra civilisadora.

Hi ha elements, hi ha vida, hi ha energies y ansies de desplegarles; ¿qué falta, donchs? Falta l'ánima de tot; falta una plena consciencia del deber, filla d'un coneixement més que rudimentari del verdader esperit seráfich, del verdader concepte de la Ordre Tercera y de la seva trascendencia y missió positiva en les actuals circumstancies.

Que estiguin ben possehits els Terciariis d'aquestos coneixements; que s'erigeixin juntes competents y *efectives* en les localitats; que s'estableixin entre les diverses juntes de Catalunya relacions de mútua inteligencia; que sápigán tots que son diferentes fraccions, diferents cossos d'un mateix exércit, y la Ordre Tercera haurá donat un gran pas en la seva reivindicació.

No hi ha dubte que'l medi més efícas pera arribar a n'aquest terme, será'l *Congrés d'Ordres Terceres a Catalunya* que a Montserrat en la última romería, va anunciar com a necessitat que s'imposa, nostre molt R. P. Provincial: pero mentres tant, com a preparació o ensaig del mateix, podrián totes les Ordres Terceres, pera celebrar el centenari, organisar petits congressos reunintse per comarques a tall de Romería, pero de romería profitosa, anunciant avans o repartint alguns temes d'interés pera la Ordre Tercera, com els del *Programa* que ara fa un any publicá *L'Union Séráphique* o altres. Podrián, per exemple, congregarse totes les de la Costa, á Canet; Banyoles y Olot ab la del Collell, en aquest Santuari; les del pla de Barcelona, allá hont judiques sin mellor els seus Directors, lo mateix que las de Igualada y Manresa. Procurant, en lo possible, no multiplicar els grupos, pera que poguessin ser més importants les reunions.